

Χαιρετισμός της Εταιρείας Λευκαδικών Μελετών στην παρουσίαση της νέας ποιητικής συλλογής τα «Χρόνια της πέτρας» του Κώστα Γ. Σταματέλου (Τσουκαλάδες Λευκάδας – Παρασκευή 21 Αυγούστου 2026)

Στην Εταιρεία Λευκαδικών Μελετών πιστεύουμε ότι τα έργα λόγου και τέχνης που συναιρούνται σε ό,τι ονομάζουμε πολιτισμό είναι οι ακοίμητοι φρουροί της πνευματικής γενναιοδωρίας που κάθε άνθρωπος διεκδικεί από τη ζωή του.

Και επίσης πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος οφείλει να διεκδικεί πνευματική γενναιοδωρία, δηλαδή υπέρβαση των τετριμμένων της καθημερινότητας, που εξασφαλίζεται με γνώσεις, ομορφιά, γαλήνη, ανάταση, επειδή μόνον η υπέρβαση αυτή μπορεί να του εγγυηθεί άφθαρτο ενδιαφέρον για το μυστήριο εκείνου που ονομάζεται ανθρωπίνη περιπέτεια.

Γι' αυτό και παρακολουθούμε αφοσιωμένα τους πνευματικούς δημιουργούς.

Γι' αυτό και καμαρώνουμε που μετράμε ανάμεσά μας τον αγαπητό σε όλους μας Κώστα Σταματέλο. Γιατί για την ακρίβεια, όχι μόνο καμαρώνουμε, αλλά και επωφελούμαστε από την πνευματικότητά του.

Κι αυτό συμβαίνει επειδή η ποίηση του Κώστα δεν είναι ανώδυνη αναπόληση ανθρώπινων στιγμών, τοπίων και συμβόλων που η ασφάλεια της χρονικής απόστασης τα κάνει ως και συμπαθητικά.

Αντίθετα, η πνευματικότητα του Κώστα είναι αυθεντική, αδρή όσο και ο άνθρωπος μόχθος τον οποίον περιγράφει.

Μόχθος για επιβίωση, αλλά και για προκοπή.

Σε χρονιά σκληρά, χρόνια της πέτρας, τα οποία πάλλονταν, παρόλα αυτά, από ένα απέραντο φάσμα συναισθημάτων με κοινή συνισταμένη την ακαταμάχητη επιθυμία για μετάπλαση της πέτρας, για μεταμόρφωση του σκληρού τοπίου στην δροσερή κοιλάδα που θα υποδεχόταν τα όνειρά τους.

Ο Κώστας δρασκελίζει, λοιπόν, το χρόνο για να γυρίσει και να σταθεί δίπλα στους ταλαιπωρημένους αυτούς ανθρώπους, στους δικούς του ανθρώπους.

Και το κάνει με συγκινητική τρυφερότητα, όσο και η μουσική του στίχου του.

Το κάνει με αυτοπεποίθηση και γνώση, όχι μόνο επειδή ο ίδιος είναι ένας μαχητής της ζωής, αλλά και επειδή κατέχει τον αξιακό κώδικα που δίνει ρυθμό και ενθαρρύνει τις διαδρομές του βίου μας.

Και χάρη σε αυτόν ακριβώς τον αξιακό κώδικα τα «Χρόνια της πέτρας» δεν έμειναν για τον ποιητή χρόνια άνυδρα και τραυματικά, μια αμετάθετη δυστοπία, αλλά έγιναν χρόνια μαθητίας στα ιδεώδη που τον οδηγούν.

Στα ίδια εκείνα ιδεώδη που έχουν ήδη εξαγνίσει τον τόπο του σε μια μονάκριβη μικρή πατρίδα, στο γενέθλιο τόπο των ονείρων του.

Θα έλεγε κανείς ότι τα «Χρόνια της πέτρας» είναι μια ποίηση χειροποίητη.

Μια αφήγηση για τα συναισθήματα των ανθρώπων που προσπαθούν να δαμάσουν την πέτρα.

Και αυτή την αφήγηση ο Κώστας τη διεκπεραιώνει με άκρα ευαισθησία ως ο γνήσια ρομαντικός διανοούμενος που είναι.

Ίσως μάλιστα κάποιος να έλεγε μετά από αυτές τις σκέψεις ότι στην πραγματικότητα ο Κώστας ζει για την ποίηση.

Όμως εμείς στην Εταιρεία, χωρίς δεύτερη σκέψη θα το απαντούσαμε.

Μα, Κώστας, είναι η ποίησή του.

Γι' αυτό, με μια φωνή ας του ευχηθούμε να είναι πάντα υγιής, χαρούμενος, δημιουργικός, για να μας προσφέρει τα όμορφα δώρα του.